

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2022 r.

Poz. 906

PROTOKÓŁ

między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r., oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r.,

podpisany w Warszawie dnia 29 października 2020 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 29 października 2020 r. w Warszawie został podpisany Protokół między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r., oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r., w następującym brzmieniu:

PROTOKÓŁ MIĘDZY RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ A KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW

o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku

Rzeczpospolita Polska

i

Królestwo Niderlandów

pragnąc zawrzeć Protokół o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanej dalej „Konwencją”, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanego dalej „Protokołem do Konwencji”,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Tytuł oraz preambuła Konwencji otrzymują następujące brzmienie:

**„KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW
W SPRAWIE ELIMINOWANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU ORAZ ZAPOBIEGANIA
UCHYLANIU SIĘ I UNIKANIU OPODATKOWANIA**

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów,

pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmacniać współpracę w zakresie spraw podatkowych,

mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:”.

Artykuł 2

Artykuł 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

**„Artykuł 1
Zakres podmiotowy**

1. Niniejsza konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Dla celów niniejszej konwencji, dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek Umawiającego się Państwa, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów

opodatkowania przez to Państwo jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Państwa. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Umawiającego się Państwa.”.

Artykuł 3

W artykule 3 Konwencji:

1) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji na końcu litery i) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik).

2) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji po literze i) dodaje się nową literę j):

„j) określenie „uznawany fundusz emerytalny” Państwa oznacza podmiot lub strukturę ustanowioną w tym Państwie, która jest uznawana za odrębną osobę zgodnie z prawem tego Państwa, i która:

- (i) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i świadczeń uzupełniających lub związanych ze świadczeniami emerytalnymi na rzecz osób fizycznych, i jest uznawana zgodnie z prawem tego Państwa lub jednej z jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych za fundusz emerytalny;
lub
- (ii) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu inwestowania środków na rzecz podmiotów lub struktur, o których mowa w punkcie (i).”.

Artykuł 4

W artykule 4 Konwencji:

1) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu albo jakiegokolwiek inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, jak również uznawany fundusz emerytalny tego Państwa. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód osiągniany ze źródeł w tym Państwie lub majątek w nim położony.”;

2) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ze względu na postanowienia ustępu 1, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obydwu Umawiających się Państw, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z Umawiających się Państw będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów niniejszej konwencji, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w niniejszej konwencji, chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw.”;

3) skreśla się ustęp 4.

Artykuł 5

W artykule 5 Konwencji:

1) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu uważa się, że określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek z form działalności, o jakich mowa w literach a) do e)

pod warunkiem, że ta działalność, lub w przypadku, o którym mowa w literze f), całkowita działalność stałej placówki, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.”.

2) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do stałej placówki, która jest używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo, jeżeli to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym Umawiającym się Państwie i:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, lub
- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.”.

3) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ustępu 7, jeżeli osoba podejmuje w Umawiającym się Państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.”.

4) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ustęp 6 nie będzie miał zastosowania w przypadku, gdy osoba działająca w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie jako

niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak gdy osoba działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu, w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.”.

5) po ustępie 7 dodaje się nowe ustępy 8 i 9:

„8. Dla celów niniejszego artykułu uważa się, że osoba lub przedsiębiorstwo są ściśle powiązane z przedsiębiorstwem jeżeli, na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności, jedno kontroluje drugie lub oba podmioty są kontrolowane przez te same osoby lub przedsiębiorstwa. W każdym przypadku, osoba lub przedsiębiorstwo będą uważane za ściśle powiązane z przedsiębiorstwem, jeżeli posiadają one bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w drugim (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce), lub jeżeli inna osoba lub przedsiębiorstwo posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w danym podmiocie (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce) w danej osobie i w danym przedsiębiorstwie lub w obu przedsiębiorstwach.

9. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.”.

Artykuł 6

Artykuł 7 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski które można przypisać temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dla celów niniejszego artykułu oraz artykułu 23, zyskami które można przypisać w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mógłby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, biorąc pod uwagę wykonywane funkcje, zaangażowane środki oraz ryzyka ponoszone przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo dokonuje korekty zysków przypisanych zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, wówczas to drugie Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie koniecznym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania tych zysków; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z taką korektą, Umawiające się Państwa wyeliminują w drodze wzajemnego porozumienia jakiegokolwiek podwójne opodatkowanie powstałe w takiej sytuacji.

4. Jeżeli zyski obejmują kategorie dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.”.

Artykuł 7

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 0% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Państwie;
- b) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), która posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% kapitału spółki wypłacającej dywidendy;
- c) 15% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.”.

Artykuł 8

W artykule 11 Konwencji:

1) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji na końcu litery e) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik);

2) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji po literze e) dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) uznawanemu funduszowi emerytalnemu drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Umawiającym się Państwie.”.

Artykuł 9

W artykule 13 Konwencji:

1) po ustępie 3 dodaje się ustęp 3a:

„3a. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 75% z majątku nieruchomości (nieruchomości), zdefiniowanego w artykule 6, położonego na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa.

Jednak takie zyski będą opodatkowane wyłącznie w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli osobą mającą siedzibę jest uznawany fundusz emerytalny tego Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym Państwie.”;

2) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2, 3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym zbywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

Artykuł 10

Artykuł 18 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Emerytury i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i renty oraz inne podobne świadczenia, jak również renty kapitałowe, powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Wypłacone emerytury i renty oraz inne wypłaty realizowane zgodnie z przepisami prawa o ubezpieczeniach społecznych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

3. Emerytura i renta, inne podobne świadczenie lub renta kapitałowa będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, o ile składki lub wpłaty związane z taką emeryturą, rentą lub innym podobnym świadczeniem lub rentą kapitałową lub uprawnienia wynikające z takiej emerytury, renty lub innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej kwalifikują się do ulgi podatkowej w tym Państwie. Przeniesienie emerytury, renty, innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej z funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w Umawiającym się Państwie do

funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w innym państwie nie będzie ograniczało w żaden sposób praw do opodatkowania pierwszego z Państw zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Określenie „renta kapitałowa” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez wskazany lub ustalony czas, zgodnie z zobowiązaniem do dokonywania takich wypłat w zamian za odpowiednie świadczenie pieniężne lub mające wartość pieniężną.

5. Postanowienia niniejszego artykułu będą miały także zastosowanie w odniesieniu do ryczałtowej wypłaty w zamian za emeryturę, rentę lub inne podobne świadczenie albo rentę kapitałową.”.

Artykuł 11

W artykule 23 Konwencji:

1) w ustępie 2 wyrazy „artykułem 18 ustęp 2 i 5” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 1 i 2”;

2) w ustępie 3 wyrazy „artykułem 13 ustęp 5” otrzymują brzmienie „artykułem 13 ustęp 3a i 5” oraz wyrazy „artykułem 18 ustęp 3” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 5”;

3) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach zgodnie z postanowieniami konwencji (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez Niderlandy wyłącznie z tego powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach), Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Niderlandach. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach.”.

4) po ustępie 5 dodaje się nowe ustępy 6 i 7:

„6. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem konwencji dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to jednak Polska przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby może uwzględnić dochód zwolniony z podatku.

7. Postanowienia ustępu 2 nie będą miały zastosowania do kategorii dochodów uzyskanych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach w przypadku, gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej konwencji w celu zwolnienia takich kategorii dochodów z podatku lub stosuje przepisy artykułu 10 ustęp 2 lub artykułu 11 ustęp 2 w odniesieniu do takich kategorii dochodów.”.

Artykuł 12

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Właściwe organy Umawiających się Państw dokonają dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutu podatnika za uzasadniony. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych w konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio, włączając w to komunikowanie się w ramach wspólnej komisji składającej się z właściwych organów lub ich przedstawicieli w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

5. Jeżeli:

a) zgodnie z ustępem 1 osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji; oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w zakresie rozwiązania tej sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od dnia, w którym wszystkie informacje żądane przez właściwe organy w celu rozpoznania sprawy zostały dostarczone obydwu właściwym organom;

każda nierozstrzygnięta kwestia dotycząca tej sprawy zostanie przedstawiona do arbitrażu, jeżeli osoba ta złożyła na piśmie stosowny wniosek. Takie nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednak przedstawione do arbitrażu, jeżeli rozstrzygnięcie w zakresie tych kwestii zostało już podjęte przez sąd administracyjny któregokolwiek z Państw. Jeżeli dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy, nie odrzuci wzajemnego porozumienia wdrażającego decyzję arbitrażową, taka decyzja będzie wiążąca dla obydwu Umawiających się Państw i zostanie wdrożona bez względu na terminy przewidziane w prawie wewnętrznym tych Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.”

Artykuł 13

Artykuł 27 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27 Wymiana Informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania prawa wewnętrznego dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.
2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla tych innych celów wówczas, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.
3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:
 - a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
 - b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe zgodnie z prawem albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

Artykuł 14

Artykuł 28 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.
2. Użyte w niniejszym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych na rzecz Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych lub organów lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą konwencją lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środkami zabezpieczającymi związanymi z taką kwotą.
3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa podlega egzekucji zgodnie z prawem tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może zgodnie z prawem zapobiec egzekucji tej wierzytelności, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie wyegzekwowana przez to drugie Państwo zgodnie z jego prawem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb zapewnienia egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego prawa, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie stosowania takich środków zabezpieczających wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej zgodnie z prawem tego Państwa z uwagi na jej istotę, chyba że właściwe organy przyjmą odmiennie ustalenia. Ponadto, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępu 3 lub 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie z mocy prawa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie dotyczące istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa nie może być prowadzone przed sądami lub organami administracji drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępu 3 lub 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo wyegzekwowało i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu wymienionemu Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 3 – wierzytelnością podatkową pierwszego Państwa, która podlega egzekucji z mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy prawa tego Państwa zapobiec jej egzekucji; lub

b) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 4 – wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego prawa podjąć środki zabezpieczające w celu zabezpieczenia jej egzekucji;

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązki:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*);
- c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;
- d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jaką może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.”.

Artykuł 15

Artykuł 29 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29 Uprawnienie do korzyści umownych

1. Bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji, korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień niniejszej konwencji.
2. W przypadku, gdy korzyść przewidziana w niniejszej konwencji, nie jest przyznana osobie na podstawie ustępu 1, właściwy organ Umawiającego się Państwa, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1. Właściwy organ Umawiającego się Państwa skonsultuje się z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku złożonego na podstawie niniejszego ustępu.”.

Artykuł 16

Artykuł 31 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31
Zakres terytorialny

1. Zakres obowiązywania niniejszej konwencji może zostać rozszerzony w całości lub z koniecznymi zmianami na jakąkolwiek część terytorium Królestwa Niderlandów, która nie jest położona w Europie, jeżeli ta część terytorium Królestwa Niderlandów nakłada podatki zasadniczo podobne w swym charakterze do tych podatków, do których ma zastosowanie konwencja. Każde takie rozszerzenie zakresu obowiązywania będzie stosowane od takiej daty oraz z zastrzeżeniem takich zmian i warunków, włączając w to warunki związane z utratą mocy obowiązującej, które mogą zostać określone oraz uzgodnione w notach, które zostaną wymienione drogą dyplomatyczną lub w jakikolwiek inny sposób zgodny z procedurami konstytucyjnymi.
2. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, wypowiedzenie konwencji nie będzie także oznaczać wypowiedzenia rozszerzenia zakresu obowiązywania konwencji na jakąkolwiek część, na którą jej moc została rozszerzona na mocy niniejszego artykułu.”

Artykuł 17

Preambuła Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część konwencji.”

Artykuł 18

Skreśla się dotychczasowe postanowienie I Protokołu do Konwencji.

Artykuł 19

Dotychczasowe postanowienia II, III, IV oraz V Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień I, II, III oraz IV.

Artykuł 20

Po postanowieniu IV Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie V w brzmieniu:

„V. Do artykułu 10

1. Przepisy artykułu 10 ustępu 2 litery b) nie mają zastosowania w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która jest odpowiednio, fiskalną instytucją inwestycyjną (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku

od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która jest otwartym funduszem inwestycyjnym zwolnionym z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

2. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z (częściową) likwidacją spółki lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę jest traktowany jako dochód z akcji (udziałów).

3. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym stanowi dochód z akcji (udziałów).”.

Artykuł 21

Postanowienie VI Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„VI. Do artykułu 11

1. Ustala się, że określenie „jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) obejmuje także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” użyte w artykule 11 ustęp 5 obejmuje także dochód z obligacji niezamiennych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Ustala się także, że w każdym wypadku określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie artykuł 10.

2. Artykuł 11 ustęp 3 będzie miał także zastosowanie w odniesieniu do odsetek wypłacanych na rzecz i których rzeczywistym beneficjentem jest:

- a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następca prawny tego podmiotu;
- b) Atradius State Business N. V. w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski;
- c) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.”.

Artykuł 22

Skreśla się dotychczasowe postanowienie VII Protokołu do Konwencji.

Artykuł 23

Dotychczasowe postanowienia VIII oraz IX Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień VII oraz VIII.

Artykuł 24

Skreśla się dotychczasowe postanowienie X Protokołu do Konwencji.

Artykuł 25

Dotychczasowe postanowienie XI Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie postanowienia IX.

Artykuł 26

Dotychczasowe postanowienie XII Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie Postanowienia X:

„X. Do artykułu 27

Ustala się, że artykuł 27 ustęp 2 stosuje się także do osób lub organów, zajmujących się oceną spraw przedstawionych do arbitrażu na podstawie artykułu 26 ustęp 5.”.

Artykuł 27

Po nowym postanowieniu X Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie XI w brzmieniu:

„XI. Do artykułów 27 i 28

1. Przepisy artykułu 27 będą stosowane odpowiednio do informacji, które odnoszą się do stosowania przepisów odnoszących się do dochodów zgodnie z prawem wewnętrznym Umawiających się Państw, przez organy podatkowe Umawiających się Państw, które zajmują się implementacją, stosowaniem lub wykonaniem takich przepisów. Postanowienia artykułu 28 będą stosowane odpowiednio do pomocy w egzekucji kwot zapłaconych na podstawie przepisów odnoszących się do dochodu, w zakresie w jakim takie kwoty są traktowane jak wierzytelności podatkowe w odniesieniu do podatków przez Umawiające się Państwo, w którym te kwoty powstają.
2. Jakakolwiek informacja otrzymana zgodnie z ustępem 1 niniejszego postanowienia w związku z artykułem 27 będzie wykorzystywana wyłącznie na potrzeby określenia i nałożenia składek oraz określenia i przyznania korzyści zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodu, w rozumieniu, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego postanowienia.
3. Na regulacje dotyczące dochodu, o których mowa w ustępie 1, składają się przepisy przewidujące przyznanie wsparcia finansowego przez Umawiające się Państwo na rzecz osób fizycznych, przykładowo w związku z wydatkami na najem, wydatkami na opiekę nad dziećmi i opiekę zdrowotną, dokonywane na podstawie możliwości finansowych tych osób fizycznych.”.

Artykuł 28

Niniejszy Protokół wejdzie w życie ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie otrzymana późniejsza z notyfikacji, w której odpowiednie Rządy notyfikowały sobie wzajemnie w drodze pisemnej, iż konstytucyjne warunki formalne wymagane przez odpowiednie Państwa zostały wypełnione, a jego postanowienia będą miały zastosowanie dla lat podatkowych i okresów rozpoczynających się, oraz zdarzeń powodujących powstanie opodatkowania mających miejsce w pierwszym dniu lub po pierwszym dniu stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym niniejszy Protokół wszedł w życie.

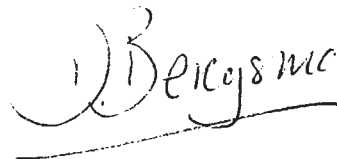
Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Warszawie, dnia 29.10.2020 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy ich interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu Królestwa Niderlandów

PROTOCOL**TUSSEN****DE REPUBLIEK POLEN****EN****HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN**

tot wijziging van het Verdrag tussen de Republiek Polen en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002 en het Protocol, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002

De Republiek Polen

en

het Koninkrijk der Nederlanden,

Geleid door de wens een Protocol te sluiten tot wijziging van het Verdrag tussen de Republiek Polen en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002 (hierna te noemen “het Verdrag”) en het Protocol, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002 (hierna te noemen “het Protocol bij het Verdrag”),

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

De titel en preambule van het Verdrag worden geschrapt en vervangen door de volgende titel en preambule:

**“VERDRAG
TUSSEN
DE REPUBLIEK POLEN
EN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING MET BETREKKING TOT
BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN HET VOORKOMEN VAN HET
ONTDUIKEN EN ONTWIJKEN VAN BELASTING**

De Republiek Polen

en

het Koninkrijk der Nederlanden,

Geleid door de wens hun economische betrekkingen verder te ontwikkelen en hun samenwerking op het gebied van belastingzaken te verbeteren,

Voornemens dubbele belasting te vermijden voor de onder dit Verdrag vallende belastingen, zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing door middel van het ontduiken of ontwijken van belasting (daaronder begrepen het

gebruik van treaty-shopping-constructies die als doel hebben in dit Verdrag voorziene tegemoetkomingen te verkrijgen in het indirecte voordeel van inwoners van derde rechtsgebieden),

Zijn het volgende overeengekomen:”.

Artikel 2

Artikel 1 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 1 PERSONEN OP WIE HET VERDRAG VAN TOEPASSING IS

1. Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.
2. Voor de toepassing van dit Verdrag worden inkomsten die zijn verkregen door of door tussenkomst van een entiteit of een constructie die op grond van de belastingwetgeving van een Verdragsluitende Staat als geheel of gedeeltelijk fiscaal transparant behandeld wordt, geacht inkomsten te zijn van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, maar uitsluitend voor zover die inkomsten door die Verdragsluitende Staat voor belastingdoeleinden behandeld worden als inkomsten van een inwoner van die Verdragsluitende Staat. In geen geval mogen de bepalingen van dit lid aldus worden uitgelegd dat ze afbreuk doen aan het recht van een Verdragsluitende Staat om de inwoners van die Verdragsluitende Staat te belasten.”

Artikel 3

In artikel 3 van het Verdrag:

1. Wordt, aan het eind van artikel 3, eerste lid, onderdeel i, van het Verdrag het leesteken “.” geschrapt en vervangen door het leesteken “;”.
2. Wordt na artikel 3, eerste lid, onderdeel i, van het Verdrag het volgende nieuwe onderdeel j ingevoegd:

“j. betekent de uitdrukking “erkend pensioenfonds” van een Staat een in die Staat opgerichte entiteit of constructie die op grond van de belastingwetgeving van die Staat als een afzonderlijke persoon behandeld wordt en:

i. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend opgericht en werkzaam is voor het beheren of het verzorgen van oudedagsvoorzieningen en ondergeschikte of bijkomstige uitkeringen aan natuurlijke personen en als dusdanig gereguleerd wordt door die Staat of door een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan; of

ii. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend opgericht en werkzaam is om gelden te beleggen ten voordele van entiteiten of constructies zoals bedoeld in onderdeel i.”.

Artikel 4

In artikel 4 van het Verdrag:

1. Wordt het eerste lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking “inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat tevens de Staat zelf en elk staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan alsmede een erkend pensioenfonds van die Staat. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.”;

2. Wordt het derde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“3. Indien een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in onderlinge overeenstemming te bepalen van welke Verdragsluitende Staat de persoon voor de toepassing van dit Verdrag geacht wordt inwoner te zijn, daarbij rekening houdend met zijn plaats van werkelijke leiding, de plaats waar hij is opgericht of anderszins tot stand is gekomen en alle andere relevante factoren. Wanneer dergelijke overeenstemming ontbreekt, is die persoon niet gerechtigd tot enige belastingvermindering of -vrijstelling waarin dit Verdrag voorziet, behalve in de mate waarin en de wijze waarop de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten daarover overeengekomen zijn.”;

3. Wordt het vierde lid geschrapt.

Artikel 5

In artikel 5 van het Verdrag:

1. Wordt het vierde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking “vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

a. het gebruikmaken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of informatie in te winnen;

e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere activiteit te verrichten;

f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting met als enig doel een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e genoemde activiteiten te verrichten,

mits die activiteit, of, in het geval van onderdeel f, het geheel van de activiteiten van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.”.

2. Wordt het vijfde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“5. Het vierde lid is niet van toepassing op een vaste bedrijfsinrichting die door een onderneming gebruikt of aangehouden wordt indien dezelfde onderneming of een nauw daarmee verbonden onderneming op dezelfde plaats of op een andere plaats in dezelfde Verdragsluitende Staat bedrijfsactiviteiten uitoefent, en

a. die plaats of die andere plaats voor de onderneming of voor de nauw daarmee verbonden onderneming een vaste inrichting vormt op grond van de bepalingen van dit artikel; of

b. het geheel van de activiteiten dat resulteert uit de combinatie van de activiteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen worden uitgeoefend, niet van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft,

op voorwaarde dat de bedrijfsactiviteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen, worden uitgeoefend, aanvullende taken zijn die deel uitmaken van een samenhangende bedrijfsvoering.”.

3. Wordt het zesde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“6. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, maar onverminderd het zevende lid, wanneer een persoon voor een onderneming optreedt in een Verdragsluitende Staat en daarbij gewoonlijk overeenkomsten sluit, of gewoonlijk de voornaamste rol speelt die leidt tot het sluiten van overeenkomsten die stelselmatig zonder materiële wijziging door de onderneming gesloten worden, en die overeenkomsten gesloten zijn

- a. in naam van de onderneming, of
- b. voor de eigendomsoverdracht of voor het verlenen van het gebruiksrecht van goederen die aan die onderneming toebehoren of ter zake waarvan de onderneming het gebruiksrecht heeft, of
- c. voor het verstrekken van diensten door die onderneming,

wordt die onderneming geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben ter zake van alle activiteiten welke die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de activiteiten van een dergelijk persoon beperkt blijven tot de activiteiten genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting (anders dan een vaste bedrijfsinrichting waarop het vijfde lid van toepassing zou zijn), deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

4. Wordt het zevende lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“7. Het zesde lid is niet van toepassing indien de persoon die in een Verdragsluitende Staat optreedt voor een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, in de eerstgenoemde Staat een bedrijf uitoefent als een onafhankelijke vertegenwoordiger en voor de onderneming handelt in de normale uitoefening van dat bedrijf. Wanneer een persoon evenwel uitsluitend of nagenoeg uitsluitend optreedt voor een of meer ondernemingen waarmee hij nauw verbonden is, wordt die persoon ten opzichte van elke dergelijke onderneming niet geacht een onafhankelijk vertegenwoordiger te zijn in de zin van dit lid.”.

5. Worden na het zevende lid het volgende nieuwe achtste en negende lid ingevoegd:

“8. Ten behoeve van de toepassing van dit artikel, wordt een persoon of onderneming geacht nauw te zijn verbonden met een onderneming indien uit alle relevante feiten en omstandigheden blijkt dat de ene zeggenschap heeft over de andere of dat ze beide onder zeggenschap staan van dezelfde personen of ondernemingen. In elk geval wordt een persoon of onderneming geacht nauw verbonden te zijn met een onderneming indien de ene direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang in de andere persoon (of, in het geval van een lichaam, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijke belang in het vermogen van het lichaam) of indien een andere persoon of onderneming direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang (of, in het geval van een lichaam, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijke belang in het vermogen van het lichaam) in de persoon en in de onderneming of de twee ondernemingen.

9. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere staat zijn bedrijf uitoefent (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.”.

Artikel 6

Artikel 7 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 7 WINST UIT ONDERNEMING

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen die in overeenstemming met de bepalingen van het tweede lid aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend in die andere Staat worden belast.
2. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 23 zijn de voordelen die in elk van de Verdragsluitende Staten kunnen worden toegerekend aan de vaste inrichting bedoeld in het eerste lid, de voordelen die zij naar verwachting zou behalen, in het bijzonder via haar handelen met andere onderdelen van de onderneming, indien zij een afzonderlijke en onafhankelijke onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke activiteiten zou verrichten onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, rekening houdend met de door de onderneming via de vaste inrichting en andere onderdelen van de onderneming uitgeoefende functies, gebruikte vermogensbestanddelen en genomen risico's.
3. Indien een Verdragsluitende Staat, in overeenstemming met het tweede lid, de voordelen corrigeert die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting van een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten en de voordelen van de onderneming die in de andere staat zijn belast, dienovereenkomstig belast, brengt de andere Staat, voor zover nodig om dubbele belastingheffing over deze voordelen te vermijden, een passende correctie aan indien hij instemt met de door de eerstbedoelde Staat doorgevoerde correctie; indien de andere Verdragsluitende Staat daarmee niet instemt, sluiten de Verdragsluitende Staten in onderling overleg elke daaruit voortvloeiende dubbele belasting uit.
4. Indien de voordelen inkomensbestanddelen bevatten die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.”.

Artikel 7

Artikel 10, tweede lid, van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

- “2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a. 0 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijke gerechtigde een erkend pensioenfonds van de andere Verdragsluitende Staat is dat in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die andere Verdragsluitende Staat.
- b. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een samenwerkingsverband) dat onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;
- c. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle overige gevallen.”.

Artikel 8

In artikel 11 van het Verdrag:

1. Wordt, aan het eind van artikel 11, derde lid, onderdeel e, van het Verdrag het leesteken “.” geschrapt en vervangen door het leesteken “;”.
2. Wordt, na het derde lid, onderdeel e, van het Verdrag het volgende nieuwe onderdeel f ingevoegd:

“f. aan een erkend pensioenfonds van de andere Verdragsluitende Staat dat in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die andere Verdragsluitende Staat.”.

Artikel 9

In artikel 13 van het Verdrag:

1. Wordt na het derde lid het volgende nieuwe lid 3a ingevoegd:

“3a. Voordelen die een inwoner van een Verdragsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen in een lichaam of van vergelijkbare belangen, zoals belangen in een samenwerkingsverband (*partnership*) of een trust, mogen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast indien, op enig tijdstip gedurende de periode van 365 dagen voorafgaand aan de vervreemding, meer dan 75 percent van de waarde van die aandelen of vergelijkbare belangen direct of indirect bepaald wordt door onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, die in die andere Verdragsluitende Staat gelegen zijn. Deze voordelen zijn echter uitsluitend belastbaar in de eerstgenoemde Staat wanneer de inwoner een erkend pensioenfonds van die Staat is dat in die Staat in het algemeen is vrijgesteld van belasting.”.

2. Wordt het vierde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid en lid 3a zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.”.

Artikel 10

Artikel 18 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 18 PENSIOENEN, LIJFRENTEN EN SOCIALEZEKERHEIDSUITKERINGEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat in de eerstgenoemde Staat worden belast.
2. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van de socialezekerheidswetgeving van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.
3. Een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een Verdragsluitende Staat voor zover de met het pensioen of een andere soortgelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen of betalingen, dan wel de aanspraken op dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente in die Staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale tegemoetkoming. De overdracht van een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente van een in een Verdragsluitende Staat gevestigd pensioenfonds of aldaar gevestigde verzekeringsmaatschappij naar een in een andere staat gevestigd pensioenfonds of aldaar gevestigde verzekeringsmaatschappij beperkt op geen enkele wijze de ingevolge dit artikel aan de eerstbedoelde Staat toegekende heffingsrechten.
4. De uitdrukking “lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, die tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.
5. De bepalingen van dit artikel zijn eveneens van toepassing op de betaling van een afkoopsom in plaats van een pensioen of andere soortgelijke beloning of een lijfrente.”.

Artikel 11

In artikel 23 van het Verdrag:

1. Worden in het tweede lid de woorden “ “artikel 18, tweede en vijfde lid” geschrapt en vervangen door “artikel 18, eerste en tweede lid”.
2. Worden in het derde lid de woorden “artikel 13, vijfde lid” geschrapt en vervangen door “artikel 13, lid 3a en vijfde lid” en worden de woorden “artikel 18, derde lid” geschrapt en vervangen door “artikel 18, vijfde lid”.

3. Wordt het vijfde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“5. Indien een inwoner van Polen inkomen verkrijgt dat volgens de bepalingen van het Verdrag in Nederland mag worden belast (behalve voor zover deze bepalingen belastingheffing door Nederland toestaan met als enige reden dat dat inkomen ook inkomen is dat door een inwoner van Nederland verkregen is), verleent Polen een aftrek op de belasting naar het inkomen van die inwoner ter hoogte van een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde belasting naar het inkomen. Deze aftrek overschrijdt echter niet dat deel van de belasting naar het inkomen, zoals deze is berekend vóór het verlenen van de aftrek, dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat in Nederland mag worden belast.”

4. Na het vijfde lid worden het volgende zesde en zevende lid ingevoegd:

“6. Indien inkomen genoten door een inwoner van Polen in overeenstemming met enige bepaling van dit Verdrag in Polen van belastingheffing is vrijgesteld, dan mag Polen desalniettemin, bij het berekenen van het belastingbedrag over het resterende inkomen van die inwoner, het vrijgestelde inkomen in aanmerking nemen.

7. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing op inkomensbestanddelen verkregen door een inwoner van Nederland wanneer Polen de bepalingen van dit Verdrag toepast om deze inkomensbestanddelen vrij te stellen van belasting of de bepalingen van artikel 10, tweede lid, of artikel 11, tweede lid, op deze inkomensbestanddelen toepast.”

Artikel 12

Artikel 26 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 26 PROCEDURE VOOR ONDERLING OVERLEG

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin het nationale recht van die Staten voorziet, zijn zaak voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn zaak valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten starten een procedure voor wederzijdse kennisgeving of een consultatieprocedure op voor zaken waarbij de bevoegde autoriteit aan wie de zaak voor onderling overleg werd voorgelegd het bezwaar van de belastingplichtige als ongegrond beschouwt. De zaak dient te worden voorgelegd binnen drie jaar na de eerste kennisgeving omtrent de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de zaak in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat op te lossen teneinde belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met het Verdrag. Elke bereikte overeenstemming wordt ten uitvoer gelegd ongeacht de eventuele termijnen waarin het nationale recht van de Verdragsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitleg of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks, waaronder via een gezamenlijke commissie bestaande uit henzelf of hun vertegenwoordigers, met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Indien:

a. een persoon uit hoofde van het eerste lid een zaak heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat omdat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten ertoe hebben geleid dat de belastingheffing voor die persoon niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, en

b. de bevoegde autoriteiten er niet in slagen overeenstemming te bereiken om die zaak op te lossen overeenkomstig het tweede lid, binnen drie jaar na de datum waarop de door de bevoegde autoriteiten benodigde informatie om de zaak te beoordelen aan beide bevoegde autoriteiten is verstrekt,

wordt elke onopgeloste kwestie die uit de zaak voortvloeit op schriftelijk verzoek van de persoon voorgelegd voor arbitrage. Deze onopgeloste kwesties worden evenwel niet voor arbitrage voorgelegd indien een administratieve rechtbank van een van beide Staten reeds over deze kwesties heeft beslist. Tenzij de rechtstreeks bij de zaak betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de arbitrale uitspraak wordt uitgevoerd niet aanvaardt, is de arbitrale uitspraak bindend voor beide Verdragsluitende Staten en wordt deze ten uitvoer gelegd ongeacht eventuele termijnen in het nationale recht van de Staten. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit lid regelen.”.

Artikel 13

Artikel 27 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 27
UITWISSELING VAN INFORMATIE

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de informatie uit die naar verwachting van belang is voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag of voor de toepassing of handhaving van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de Verdragsluitende Staten, of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de heffing ingevolge die wetgeving niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van informatie wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid van dit artikel door een Verdragsluitende Staat ontvangen informatie wordt op dezelfde wijze geheim gehouden als informatie die volgens de nationale wetgeving van die Staat is verkregen en wordt alleen openbaar gemaakt aan personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke en bestuursrechtelijke instanties) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de handhaving of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten maken alleen voor deze doeleinden van de informatie gebruik. Zij mogen de informatie openbaar maken in openbare rechtszittingen of in gerechtelijke beslissingen. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen mag door een Verdragsluitende Staat ontvangen informatie voor andere doeleinden worden gebruikt, indien dergelijke informatie ingevolge het recht van beide Staten voor deze andere doeleinden mag worden gebruikt en de bevoegde autoriteit van de Staat die deze heeft verstrekt met dergelijk gebruik instemt.

3. In geen geval worden de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. informatie te verstrekken die niet verkrijgbaar is volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c. informatie te verstrekken die een handelsgeheim, zakelijk geheim, industrieel geheim, commercieel geheim of beroepsgeheim of een handelsproces openbaar zou maken, dan wel informatie waarvan openbaarmaking in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

4. Indien informatie wordt verzocht door een Verdragsluitende Staat in overeenstemming met dit artikel, wendt de andere Verdragsluitende Staat zijn maatregelen inzake het verzamelen van informatie aan om de verzochte informatie te verkrijgen, ongeacht het feit dat de andere Staat ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke

informatie behoeft te beschikken. Op de in de vorige volzin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het derde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een Verdragsluitende Staat toegestaan is uitsluitend op grond van het feit dat hij geen nationaal belang heeft bij dergelijke informatie te weigeren dergelijke informatie te verstrekken.

5. De bepalingen van het derde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een Verdragsluitende Staat toegestaan is het verstrekken van informatie te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de informatie berust bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking heeft op eigendomsbelangen in een persoon.”.

Artikel 14

Artikel 28 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 28 BIJSTAND BIJ DE INVORDERING VAN BELASTINGEN

1. De Verdragsluitende Staten verlenen elkaar bijstand bij de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

2. Onder de uitdrukking "belastingvordering" als gebezigd in dit artikel wordt verstaan een bedrag verschuldigd in verband met belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de Verdragsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of van de plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de belastingheffing uit hoofde daarvan niet in strijd is met dit Verdrag of met een ander instrument waarbij de Verdragsluitende Staten partij zijn, alsmede interest, bestuurlijke boetes en de kosten van invordering of van conservatoire maatregelen die verband houden met een dergelijk bedrag.

3. Indien een belastingvordering van een Verdragsluitende Staat invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die Staat en verschuldigd is door een persoon die de invordering ervan op dat tijdstip op grond van de wetgeving van die Staat niet kan beletten, wordt die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die Staat aanvaard ten behoeve van invordering door de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat. Die belastingvordering wordt door die andere Staat ingevorderd in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging en invordering van zijn eigen belastingen als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat.

4. Indien een belastingvordering van een Verdragsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen

teneinde de invordering te waarborgen, kan die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die Staat worden aanvaard ten behoeve van het nemen van conservatoire maatregelen door de bevoegde autoriteit van die andere Verdragsluitende Staat. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving, als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat, ook wanneer de belastingvordering op het tijdstip waarop dergelijke maatregelen worden genomen niet invorderbaar is in de eerstbedoelde Staat of is verschuldigd door een persoon die gerechtigd is de invordering ervan te beletten.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid zijn op een door een Verdragsluitende Staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die Staat niet de termijnen van toepassing noch wordt er uit hoofde van de wetgeving van die Staat op grond van haar aard als zodanig voorrang aan verleend, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten. Voorts wordt aan een door een Verdragsluitende Staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die Staat geen voorrang verleend die uit hoofde van de wetgeving van de andere Verdragsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing is.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een Verdragsluitende Staat worden niet aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties of bestuursrechtelijke instanties van de andere Verdragsluitende Staat.

7. Indien te eniger tijd nadat uit hoofde van het derde of vierde lid een verzoek is gedaan door een Verdragsluitende Staat en voordat de andere Verdragsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en overgemaakt aan de eerstgenoemde Staat, de desbetreffende belastingvordering:

- a. in het geval van een verzoek uit hoofde van het derde lid van dit artikel ophoudt, een belastingvordering van de eerstgenoemde Staat te zijn die invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die Staat en die verschuldigd is door een persoon die, op dat tijdstip, uit hoofde van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, of
- b. in het geval van een verzoek uit hoofde van het vierde lid van dit artikel, ophoudt een belastingvordering van de eerstgenoemde Staat te zijn ter zake waarvan die Staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan treffen teneinde de invordering ervan te waarborgen,

stelt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat onverwijld daarvan in kennis en wordt, naar keuze van de andere Staat, het verzoek door de eerstgenoemde Staat uitgesteld of ingetrokken.

8. In geen geval worden de bepalingen van dit artikel zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde (ordre public);
- c. bijstand te verlenen indien de andere Verdragsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen heeft aangewend die hem naargelang

- van het geval uit hoofde van zijn wetgeving of bestuurlijke praktijk, ter beschikking staan;
- d. bijstand te verlenen in gevallen waarin de administratieve last voor die Staat duidelijk onevenredig is ten opzichte van het door de andere Verdragsluitende Staat te behalen voordeel.”.

Artikel 15

Artikel 29 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 29 RECHT OP VOORDELEN

1. Niettegenstaande de overige bepalingen van dit Verdrag, wordt een voordeel uit hoofde van dit Verdrag niet toegekend met betrekking tot een inkomensbestanddeel wanneer er, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat het verkrijgen van dat voordeel een van de voornaamste doelen was van een constructie of transactie die direct of indirect tot dat voordeel heeft geleid, tenzij vastgesteld wordt dat het toekennen van dat voordeel onder die omstandigheden in overeenstemming zou zijn met het voorwerp en doel van de relevante bepalingen van dit Verdrag.

2. Indien een persoon een voordeel uit hoofde van dit Verdrag wordt geweigerd ingevolge het eerste lid, dient de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat die het voordeel anderszins zou hebben toegekend deze persoon desalniettemin te behandelen alsof deze recht heeft op dit voordeel of op andere voordelen ter zake van een specifiek inkomensbestanddeel, indien deze bevoegde autoriteit, op verzoek van deze persoon en na bestudering van de relevante feiten en omstandigheden, vaststelt dat deze voordelen zouden zijn verleend bij het ontbreken van de transactie of constructie bedoeld in het eerste lid.

De bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat raadpleegt de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat alvorens een voordeel uit hoofde van dit lid te weigeren.”.

Artikel 16

Artikel 31 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 31 UITBREIDING TOT ANDERE GEBIEDEN

1. Dit Verdrag kan, hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot elk deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat niet in Europa is gelegen, indien het desbetreffende deel van het Koninkrijk der Nederlanden belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Een

dergelijke uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling of op enige andere wijze in overeenstemming met hun grondwettelijke procedures.

2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van het Verdrag voor een deel waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.”.

Artikel 17

De Preambule van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“Ter zake van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting, gesloten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Polen, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.”.

Artikel 18

Artikel I van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt.

Artikel 19

De huidige artikelen II, III, IV en V van het Protocol bij het Verdrag worden vernummerd tot respectievelijk artikel I, II, III en IV.

Artikel 20

Na artikel IV van het Protocol bij het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel V ingevoegd:

“V. Ad artikel 10

1. De bepalingen van artikel 10, tweede lid, onderdeel b, zijn niet van toepassing op dividenden betaald door of aan een persoon die voor de toepassing van de Nederlandse vennootschapsbelasting een fiscale beleggingsinstelling is of door of aan een persoon die een open-end beleggingsfonds is, respectievelijk vrijgesteld is ten behoeve van de vennootschapsbelasting in Polen.

2. Het is wel te verstaan dat inkomsten ontvangen in verband met de (gedeeltelijke) liquidatie van een lichaam of de inkoop van eigen aandelen door een lichaam worden behandeld als inkomsten uit aandelen.

3. Het is wel te verstaan dat inkomsten verkregen in verband met uitdelingen op grond van certificaten van of deelnemingen in een investeringsfonds worden behandeld als inkomsten uit aandelen.”.

Artikel 21

Artikel VI van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“VI. Ad artikel 11

1. Het is wel te verstaan dat onder de uitdrukking "een lening, ongeacht van welke aard" zoals gebezigd in artikel 11, derde lid, onderdeel c, mede omvat converteerbare obligaties en bijgevolg dat de uitdrukking "interest" zoals gebezigd in artikel 11, vijfde lid, mede omvat inkomsten uit niet-converteerbare obligaties en inkomsten uit converteerbare obligaties tot het tijdstip waarop de laatstgenoemde obligaties daadwerkelijk worden geconverteerd in aandelen. Het is voorts wel te verstaan dat de uitdrukking "interest" geen inkomensbestanddelen omvat die worden behandeld overeenkomstig artikel 10.

2. Artikel 11, derde lid, is ook van toepassing op interest betaald aan:

- a. de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. of haar rechtsopvolger,
- b. Atradius State Business NV ter zake van leningen verstrekt, goedgekeurd, gewaarborgd of verzekerd door de regering van Nederland,
- c. de Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKES.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.,
als die uiteindelijk gerechtigden zijn.”

Artikel 22

Artikel VII van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt.

Artikel 23

De huidige artikelen VIII en IX van het Protocol bij het Verdrag worden vernummerd tot respectievelijk artikel VII en VIII.

Artikel 24

Artikel X van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt.

Artikel 25

Het huidige artikel XI van het Protocol bij het Verdrag wordt vernummerd tot artikel IX.

Artikel 26

Artikel XII van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“X. Ad artikel 27

Het is wel te verstaan dat artikel 27, tweede lid, tevens van toepassing is op personen of autoriteiten die betrokken zijn bij het vaststellen van zaken die voor arbitrage worden voorgelegd ingevolge artikel 26, vijfde lid.”

Artikel 27

Na het nieuwe artikel X van het Protocol bij het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel XI ingevoegd:

“XI. Ad artikelen 27 en 28

1. De bepalingen van artikel 27 zijn dienovereenkomstig van toepassing op informatie die relevant is voor de tenuitvoerlegging van inkomensgerelateerde voorschriften krachtens de wetgeving van de Verdragsluitende Staten door de belastingautoriteiten van de desbetreffende Verdragsluitende Staten die belast zijn met de implementatie, toepassing of handhaving van deze inkomensgerelateerde voorschriften. De bepalingen van artikel 28 zijn van overeenkomstige toepassing op bijstand bij de invordering van bedragen betaald uit hoofde van inkomensgerelateerde voorschriften, voor zover deze bedragen worden behandeld als belastingvorderingen in verband met belastingen door de Verdragsluitende Staat waaruit deze bedragen afkomstig zijn.
2. Alle informatie die uit hoofde van het eerste lid van dit artikel juncto artikel 27 wordt ontvangen, wordt uitsluitend gebruikt ten behoeve van de vaststelling en heffing van de bijdragen en de vaststelling en toewijzing van de voordelen uit hoofde van de inkomensgerelateerde voorschriften bedoeld in het eerste lid van dit artikel.
3. Het is wel te verstaan dat de inkomensgerelateerde voorschriften bedoeld in het eerste lid voorschriften omvatten voor toekenning van financiële ondersteuning door een Verdragsluitende Staat aan natuurlijke personen ter zake van bijvoorbeeld huurkosten, kosten van kinderopvang en zorgkosten op basis van de financiële situatie van deze natuurlijke personen.”

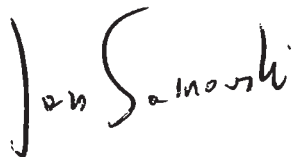
Artikel 28

Dit wijzigingsprotocol treedt in werking op de laatste dag van de derde maand volgend op de maand waarin de laatste kennisgeving is ontvangen waarin de onderscheiden regeringen elkaar schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld, en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en –tijdvakken en belastbare gebeurtenissen die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de wijzigingsovereenkomst in werking is getreden.

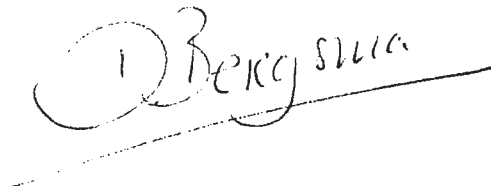
Ten blijk van waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit wijzigingsprotocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te ~~Warszawa~~ op ~~28 oktober 2020~~, in de Poolse, de Nederlandse en de Engelse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn. In geval van verschillen in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor de Republiek Polen

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

PROTOCOL**BETWEEN****THE REPUBLIC OF POLAND****AND****THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS**

amending the Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Warsaw on 13 February 2002 and the Protocol, signed at Warsaw on 13 February 2002

The Republic of Poland

and

the Kingdom of the Netherlands,

desiring to conclude a Protocol amending the Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Warsaw on 13 February 2002 (hereinafter referred to as “the Convention”) and the Protocol, signed at Warsaw on 13 February 2002 (hereinafter referred to as “the Protocol to the Convention”),

Have agreed as follows:

Article 1

The Title and Preamble of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

**“CONVENTION
BETWEEN
THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND
AVOIDANCE**

The Republic of Poland

and

The Kingdom of the Netherlands,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their cooperation in tax matters,

Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by the Convention without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in the Convention for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),

Have agreed as follows:”.

Article 2

Article 1 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

**“ARTICLE 1
PERSONS COVERED**

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State. In no case shall the provisions of this paragraph be construed to affect Contracting State’s right to tax the residents of that Contracting State.

Article 3

In Article 3 of the Convention:

1. At the end of subparagraph i) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention the punctuation mark “.” will be deleted and replaced by the punctuation mark: “;”.
2. After subparagraph i) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention the following new subparagraph j) shall be inserted:

“j) the term “recognized pension fund” of a State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:

- (i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivisions or local authorities; or
- (ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision (i).”.

Article 4

In Article 4 of the Convention:

1. Paragraph 1 shall be deleted and replaced by the following:

“1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof as well as a recognized pension fund of that State. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.”;

2. Paragraph 3 shall be deleted and replaced by the following:

“3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.”;

3. Paragraph 4 shall be deleted.

Article 5

In Article 5 of the Convention:

1. Paragraph 4 shall be deleted and replaced by the following:

“4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e),

provided that such activity or, in the case of subparagraph f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.”.

2. Paragraph 5 shall be deleted and replaced by the following:

“5. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and

- a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article, or
- b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.”.

3. Paragraph 6 shall be deleted and replaced by the following:

“6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 7, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to

the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are

- a) in the name of the enterprise, or
- b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use, or
- c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 5 would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.”.

4. Paragraph 7 shall be deleted and replaced by the following:

“7. Paragraph 6 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.”.

5. After paragraph 7 the following new paragraphs 8 and 9 shall be inserted:

“8. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company or a permanent establishment of the other.”.

Article 6

Article 7 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 7
BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article and Article 23, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State; if the other Contracting State does not so agree, the Contracting States shall eliminate any double taxation resulting therefrom by mutual agreement.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.”.

Article 7

Paragraph 2 of Article 10 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

- “2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
- a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a recognized pension fund of the other Contracting State which is generally exempt from tax in that other Contracting State;
 - b) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - c) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.”.

Article 8

In Article 11 of the Convention:

1. At the end of subparagraph e) of paragraph 3 of Article 11 of the Convention the punctuation mark “.” will be deleted and replaced by the punctuation mark “;”.
2. After subparagraph e) of paragraph 3 of the Convention the following new subparagraph f) shall be inserted:

“f) to a recognized pension fund of the other Contracting State which is generally exempt from tax in that other Contracting State.”.

Article 9

In Article 13 of the Convention:

1. After paragraph 3 the following new paragraph 3a shall be inserted:

“3a. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 75 per cent of their value directly or indirectly from immovable property as defined in Article 6, situated in that other Contracting State.
However such gains shall be taxable only in the first mentioned State where the resident is a recognized pension fund of that State which is generally exempt from tax in that State.”.
2. Paragraph 4 shall be deleted and replaced by the following:

“4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 3a shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.”.

Article 10

Article 18 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 18 PENSIONS, ANNUITIES AND SOCIAL SECURITY PAYMENTS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration, as well as annuities, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.
2. Pensions paid and other payments made under the provisions of the social security legislation of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

3. A pension, other similar remuneration or an annuity shall be deemed to arise in a Contracting State insofar as the contributions or payments associated with that pension or other similar remuneration or annuity, or the entitlements received from that pension or other similar remuneration or annuity qualified for relief from tax in that State. The transfer of a pension, other similar remuneration or an annuity from a pension fund or an insurance company in a Contracting State to a pension fund or insurance company in another state shall not restrict in any way the taxing rights of the first-mentioned State under this Article.

4. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

5. The provisions of this Article shall also apply to lump sum payment in lieu of a pension or another similar remuneration or an annuity.”.

Article 11

In Article 23 of the Convention:

1. In paragraph 2, the words “paragraphs 2 and 5 of Article 18” shall be deleted and replaced by “paragraph 1 and 2 of Article 18”.

2. In paragraph 3, the words “paragraph 5 of Article 13” shall be deleted and replaced by “paragraphs 3a and 5 of article 13” and the words “paragraph 3 of Article 18” shall be deleted and replaced by “paragraph 5 of Article 18”.

3. Paragraph 5 shall be deleted and replaced by the following:

“5. Where a resident of Poland derives income which may be taxed in the Netherlands in accordance with the provisions of the Convention (except to the extent that these provisions allow taxation by the Netherlands solely because the income is also income derived by a resident of the Netherlands), Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Netherlands.”.

4. After paragraph 5 the following new paragraphs 6 and 7 shall be inserted:

“6. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

7. The provisions of paragraph 2 shall not apply to items of income derived by a resident of the Netherlands where Poland applies the provisions of this Convention to exempt such items of income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 or 11 to such items of income.”.

Article 12

Article 26 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The competent authorities of the Contracting States will implement a bilateral notification or consultation process for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. Where,

a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention; and

b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within three years from the date when all the information required by the competent authorities in order to address the case has been provided to both competent authorities;

any unresolved issue arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests in writing. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by an administrative court of either State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting

States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph."

Article 13

Article 27 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 27 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of

paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”.

Article 14

Article 28 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 28 ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that

State by reason of its nature as such and, unless otherwise agreed between the competent authorities. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

- a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection; or
- b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection;

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
- c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.”.

Article 15

Article 29 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 29 ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.

2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under paragraph 1, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted in the absence of the transaction or arrangement referred to in paragraph 1.

The competent authority of a Contracting State shall consult with the competent authority of the other Contracting State before rejecting a request made under this paragraph.”.

Article 16

Article 31 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 31 TERRITORIAL EXTENSION

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to any part of the Kingdom of the Netherlands which is not situated in Europe, if the part of the Kingdom of the Netherlands concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels or in any other manner in accordance with their constitutional procedures.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any part to which it has been extended under this Article.”.

Article 17

The Preamble of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“With respect to the Convention concluded between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and the prevention of tax evasion and avoidance, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.”.

Article 18

Article I. of the Protocol to the Convention shall be deleted.

Article 19

The existing Articles II., III., IV. and V. of the Protocol to the Convention shall be renumbered into Articles I., II., III. and IV, respectively.

Article 20

After Article IV. of the Protocol to the Convention the following new Article V. shall be inserted:

“V. Ad Article 10

1. The provisions of subparagraph b) of paragraph 2 of Article 10 shall not apply to dividends paid by or to a person who is a Fiscal Investment Institution (Fiscale Beleggingsinstelling) for the purposes of the company tax of the Netherlands or by or to a person who is an open ended investment fund, exempt for the purpose of the corporate income tax in Poland, respectively.
2. It is understood that income received in connection with the (partial) liquidation of a company or a purchase of own shares by a company is treated as income from shares.
3. It is understood that income received in connection with distributions on certificates or participating units of an investment fund is treated as income from shares.”.

Article 21

Article VI. of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“VI. Ad Article 11

1. It is understood that the term “a loan of whatever kind” as used in subparagraph c) of paragraph 3 of Article 11 also includes convertible bonds and, as a consequence, the term “interest” as used in paragraph 5 of Article 11 also includes income from non-convertible bonds and income from convertible bonds until such time as the later bonds are actually converted into shares. It is also understood that in any case the term “interest” does not include items of income which are dealt with under Article 10.
2. Paragraph 3 of Article 11 shall also apply to interest paid to and beneficially owned by:
 - a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) or any legal successor thereof;
 - b) Atradius State Business N.V. in respect of loans granted, approved, guaranteed or insured by the Government of the Netherlands;
 - c) the Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.”.

Article 22

Article VII. of the Protocol to the Convention shall be deleted.

Article 23

The existing Articles VIII. and IX. of the Protocol to the Convention shall be renumbered into Articles VII. and VIII. respectively.

Article 24

Article X. of the Protocol to the Convention shall be deleted.

Article 25

The existing Article XI. of the Protocol to the Convention shall be renumbered into Article IX.

Article 26

Article XII. of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“X. Ad Article 27

It is understood that paragraph 2 of Article 27 also applies to persons or authorities concerned with the determination of cases submitted to arbitration under paragraph 5 of Article 26.”

Article 27

After new Article X. of the Protocol to the Convention the following new Article XI. shall be inserted:

"XI. Ad Articles 27 and 28

1. The provisions of Article 27 shall apply accordingly to information that is relevant for carrying out the income-related regulations under the laws of the Contracting States by the tax authorities of the Contracting States concerned with the implementation, administration or enforcement of these income-related regulations. The provisions of Article 28 shall apply accordingly to assistance in the collection of amounts paid under the income-related regulations, insofar as these amounts are treated as revenue claims in respect of taxes by the Contracting State where these amounts arise in.

2. Any information received under paragraph 1 of this Article in connection with Article 27 shall be used only for the purpose of determining and levying the contributions and determining and granting of the benefits under the income - related regulations as meant in paragraph 1 of this Article.

3. It is understood that the income-related regulations referred to in paragraph 1, consist of regulations purporting to grant financial support by a Contracting State to individuals in respect of, for example, rental costs, cost of childcare and health care on the basis of the financial capacity of these individuals."

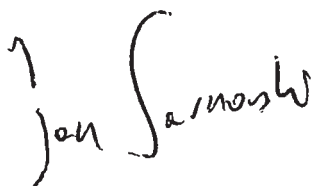
Article 28

This Amending Protocol, shall enter into force on the last day of the third month following the month in which the later of the notifications has been received in which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning, and taxable events occurring, on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Amending Protocol has entered into force.

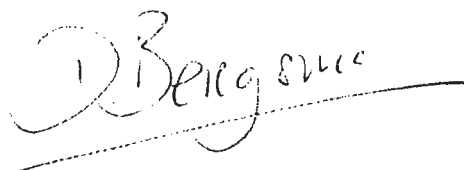
In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Amending Protocol.

Done in duplicate at ~~Warsaw~~²⁹, this day of ~~October~~^{October 2022} in the Polish, Dutch and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergences of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Poland

For the Kingdom of the Netherlands

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 17 stycznia 2022 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*